

TÁvirat

A Tamási Áron Általános Iskola, Gimnázium és Német Nemzetiségi Gimnázium lapja

KEDVES TAMÁSISOK!

Szerkesztőtársaimmal együtt nagyon örülök, hogy ilyen jól fogadtátok a Távirat első két számát. Abból tudjuk ezt lemérni, hogy egyre többen kerestek meg hírekkel, illetve jelentkeztek, hogy cikkekkel, rovatokkal járulnátok hozzá a Tamási lapjához. Minden hírnek és cikknek nagyon örülünk, hiszen ezt a lapot nektek készítjük, továbbra is várjuk a jelentkezéseket a tamasi.suliujzag@gmail.com email címen.

Márciusban is zajlott az élet az iskolában, a 8.-osokat továbbra is a felvételik tartották izgalomban, hiszen javában zajlottak a szóbelik. Felismerve, hogy ez milyen izgalmat jelent a diákoknak, hoztunk egy írást arról, hogyan lehet kezelni a stresszt, remélem, hasznosnak találjátok.

Egy lelkes kis csapat, kihasználva a jóidőt, egy pályázat keretében szorgoskodott az iskola Ökokertjében, a madaraknak helyeztek ki etető és itató tálakat. Reméljük, sok aranyos kis szárnyas jószágot fognak iskolánk kertjébe vonzani.

Ebben a számban elindítjuk természettudományi rovatunkat, amelynek első írása a csillagászattal foglalkozik, de ugyanitt olvashattok az AI és a múlt kapcsolatáról is.

A havi nagyinterjú Kovács Hanna Orsolya Diákönkormányzati elnökkel készült, aki megosztotta velünk a DÖK terveit és munkáját, ajánlom figyelmetekbe, hiszen ez mindannyiunkat érint.

A szórakoztatást ismét egy novella és a busójárást bemutató cikkünk szolgálja, remélem, tetszeni fog nektek.

Jó olvasást kívánok!

Lukács Anna (9.n)

A Szerkesztőbizottság vezetője

HÍREK

Iskolánk tanulói egy műfordítói versenyen vettek részt, és számos szép helyezést értek el.

Pattantyús-Szabó Johanna Jonathan Yu The Plunge című művének részletét fordította sikerrel, Bihari Márk Frédéric Lenoir A boldogságról című munkáját fordította franciából, Lantos Emma Álvaro de Campos portugál művét, az Adiantot tette át magyarra, Kósa Luca Niccoló Ammantini La vita intima című művéből fordított, Répássy Anna és Springenszeisz Zsanett szintén egy olasz művet választottak, Láncki Márton pedig Taiana de Rosnay művének részletét fordította magyarra. Márton egyébként aktívan részt vesz az irodalmi életben, mivel már saját felolvasó estét is tartott, amihez gratulálunk!

Márc. – Grande Dictée hónap
Márc. 28-29. – Festival d’Italiano
Márc. 24-28. – Digitális témahét
Márc. 24-Máj. 30. – Kompetencia mérések
Márc. – Próba nyelvvizsga
Márc. 25-28. – Osztályozó vizsgák (12. évfolyam, előrehozott érettségi)
Márc. 30-Ápr. 6. – Angliai tanulmányút
Márc. 31-Ápr. 5. – Wunderbar Fesztivál
Ápr. 7-11. – Fenntarthatósági témahét
Ápr. – Költészet napi pályázat hónapja
Ápr. - Előzd meg a Fogaskerekűt!
Ápr. 11. - Háromnegyedévi értékelés
Ápr. 11. - Költészet napi projektnap az alsó tagozaton
Ápr. 10-11. - Általános iskolai beiratkozás
Ápr. 14-15. 17⁰⁰ – 18³⁰ - Fogadó óra (online)
Ápr. 16. – Holokauszt emléknap
Ápr. 17. – Ápr. 25. - Tavaszi szünet (Szünet előtti utolsó tanítási nap: ápr.16., utáni első: ápr. 28.

A HÓNAP INTERJÚJA – KOVÁCS HANNA ORSOLYA, DÖK ELNÖK

Ismerkedjete meg Kovács Hanna Orsolya 10.a osztályos tanulóval, aki a DÖK jelenlegi elnöke. Ebben az interjúban arról beszélgettünk vele, hogy milyen az együttműködés az iskola vezetése és a DÖK között, mik a legfontosabb céljaik az idei évre és kicsit egyéni céljairól is kérdeztük.

- ***Kedves Hanna, nagyon köszönöm, hogy időt szánsz erre a beszélgetésre. Első kérdésem: mióta jársz a Tamásiba?***
- Közel három éve, előtte nyolc évig a Fillér utcai Általános Iskola tanulója voltam. Azt is nagyon szerettem, de most már a Tamásiban is nagyon otthon érzem magam.
- ***Melyek a kedvenc tantárgyaid?***
- Alapvetően humán beállítottságú vagyok, a nyelvek mellett a kedvenc tantárgyam a történelem. Általános iskolai tanárnőm érdeme, hogy megszerettem ezt a tantárgyat.
- ***Milyen nyelvet tanulsz, itt a Tamásiban?***
- Németet tanulok.
- ***Mi leszel, ha „nagy leszel”?***
- Én már nagyon kis korom óta tudom, hogy valami olyan szakmát szeretnék, ami a történelemmel foglalkozik és mivel nagyon érdekelt mindig is az igazság, illetve az, hogy az embereknek igazságot lehessen szolgáltatni, emiatt a jog irányába szeretnék elindulni.
- ***Azt tudod esetleg, hogy a jogon belül milyen irányt választasz?***
- Nagyon érdekel a nemzetközi jog, emellett a cégekre vonatkozó jogot is érdekesnek találom, valamint alkotmányjogászként dolgozni is izgalmas feladat lehet. Szerencsére ez a szakma meglehetősen sokszínű és rengeteg különböző irányba lehet szakosodni. A jog szinte életünk

minden részét átszövi. Véleményem szerint, a jog kaphatna nagyobb hangsúlyt az oktatási rendszerünkben.

- **Milyen hobbjaid vannak?**

- Sok mindent csinállok az iskolán kívül. Szeretek eljárni sportolni, mindig is fontos része volt az életemnek. Olvasni is nagyon szeretek. Foglalkozom olyan dolgokkal, amelyek az egyetemi felvételihez szükségesek. Úgy gondolom, hogy ezt nem lehet elég korán elkezdni, főleg mert külföldön szeretnék továbbtanulni.

- **Hogyan lettél a DÖK elnöke?**

- Ebben a tanévben volt váltás, az előző elnök, Jázmin, a tanulmányaira hivatkozva lemondott, ezért jött a szavazás. Solt Réke 9.-es iskolatársunk jelentkezett még, rajtam kívül erre a posztra. A diákok döntése alapján engem választottak meg. Sok tapasztalatom van, mert az előző iskolámban is DÖK képviselő voltam. Vannak ötleteim, amiket még az előző iskolámból hoztam át, azokat szeretném itt megvalósítani. Jó lenne, ha a Tamásiban a diákéletet fel lehetne pörgetni, élvezetessé tenni az itt létet.

- **Mivel foglalkozol a DÖK elnökeként?**

- Az én dolgom mindenekelőtt, a DÖK gyűlések előkészítése és vezetése. Az én dolgom a diákság érdekeinek képviselete, az iskola vezetése felé. A felmerülő problémák megoldásának a vezetése. A mi feladataink közé tartozik a programok szervezése is.

- **Milyen célkitűzései vannak most a DÖKnek?**

- Szerintem fontos lenne, hogy újra működjön az iskolarádió. Célja az lenne, hogy legalább havonta egyszer, öt-tíz percben, a legfontosabb híreket mindenkinek eljuttassuk. Az iskolából ötletét szeretném tovább vinni. Erre az idén, már valószínűleg nem kerülhet sor, de jövőre mindenképpen küzdeni fogok a megvalósításáért. Ami még szintén szívem ügye: minél több külső előadó meghívása, főleg olyan előadások szervezése, amelyek a pályaválasztást segítik. Emellett szeretném elérni, hogy a diákok minél több tájékoztatást kapjanak az egyetemek nyílt napjairól és az érdekes cégek látogatási lehetőségeiről.

- **Eddig milyen terveteket nem sikerült megvalósítani?**

- A téli bál, pozitív esemény volt, de a lebonyolításában voltak kisebb hibák, amelyekből tanulnunk kell. Emellett a DÖK napok szervezésében is javulnunk kell. Több időt kell szánunk a következő tervezésére.

- **Milyen támogatást kap a DÖK az iskola vezetésétől? Min lehetne javítani?**

- A vezetőség minden lehetséges támogatást megad, amiért nagyon hálás vagyok. Az információk átadását lehetne talán fejleszteni. Saját felelősségemnek tartom, hogy minél több tanulóhoz jussanak el a fontos hírek. Az igazgatónő rendszeresen kommunikál velünk, ami igazán fontos. Az új házirendről is tartott eligazítást, részletesen elmagyarázta az új szabályokat. **Lukács Anna (9.n)**

ÉLET AZ ÖKOKERTBEN

A tanulás nem csupán a tankönyvekről, olvasmányokról vagy teljes oldalak bemagolásáról szól. Néha egy-egy igazán különleges élmény képes megváltoztatni a diákok szemléletét a világról. A világ pedig teljesen megváltozik általuk. Néha azt gondoljuk, hogy a kis, apró tettek csak nagyon kicsit, vagy egyáltalán nem számítanak. Pedig valójában ezek a cselekedetek érnek a legtöbbet. Ezek a kis tettek, amelyeket talán nem is veszünk észre, valójában meghatározhatják a mi életünket és mások életét is. Az apró kedvességek, segítő gesztusok, vagy éppenséggel a mindennapi kitartás, türelem és odafigyelés az, ami valóban igazi értéket adhat az életünknek. Nagy hatással vannak arra is, hogyan érezzük magunkat, és hogyan alakul a kapcsolatunk másokkal. Ezek a „kicsi

dolgok” valójában nemcsak jelentőségteljesek, hanem sokkal mélyebb hatással bírnak, mint elsőre gondolnánk.

Néhány 5. osztályos gyermek egy pályázaton való részvétele tökéletes példája annak, hogyan válhatnak az apró, figyelmes tettek örömteli, nagy pillanatokká. Ez a pályázat a „Barátsággal egymásért”, elnevezése pedig már önmagában mutatja, hogy a közösségi összefogás, mások iránti figyelem és segítség áll a középpontjában. Erre a pályázatra bármilyen olyan tevékenységgel lehet nevezni, amivel hozzájárulhatunk egy barátságosabb világhoz. Lehet rajzzal, vagy akár fényképekkel és videókkal is; akár csoportban vagy egyénileg. A pályázatra egészen április 11-ig lehet még jelentkezni. Iskolánkból tizenegy 5. osztályos gyermek jelentkezett, tanárukkal, Szabó László tanár úrral együtt, aki nemcsak a felső tagozatosok etika tanára, hanem emellett nagyszerű fejlesztőpedagógus is. Sajnos ketten betegek lettek, de természetesen a tanár úr nekik is lehetővé tette, hogy utólag részt vehessenek a projektben. Ez alkalommal a diákok az iskola ökokertjébe látogattak el, ahol a környéken élő madaraknak raktak ki eleséget, illetve ivó- és fürdővizet. A gyerekek a pályázat során megtanulták, hogy egy kis odafigyelés és törődés mekkora hatással van a környezetükre. Valamint nagyban hozzájárult a csoport közösségé formálódásához.

Ez a pályázat tehát nemcsak egy egyszerű iskolai program volt, hanem értékes tanulságot adott: a kis dolgok nagyon is számítanak, és ha mindannyian odafigyelünk a környezetünkre, akkor valóban képesek vagyunk változást elérni. Az ökokertben tett segítség nemcsak a növényeknek és a madaraknak tett jót, hanem a gyerekek számára is örök emlék marad. Remélem, hogy ezen az értékes és tanulságos pályázaton minél magasabb eredményt érnek majd el.

Török Abigél (9.n)

Iskolai élet és vizsgák: Hogyan kezeld a tavaszi stresszt?

A tavasz nemcsak a friss levegőt és napsütést hozza, hanem a legfontosabb tanulmányi kihívásokat is: a vizsgák időszakát. Míg sokan izgatottan várják a vakációt és a szabadidőt, mások számára a tavasz stresszes hónapokat jelenthet. Érettségi, középiskolai felvételek, félévi vizsgák – mind-mind komoly próbatételek, amelyek gyakran hatalmas nyomást gyakorolnak a diákokra. De hogyan lehet túlélni ezt az időszakot, és hogyan lehet sikeresen felkészülni anélkül, hogy elveszítenénk a motivációt? Íme néhány tipp, hogy hogyan kezeld a vizsgaidőszakot!

1. Tervezés és időbeosztás: Az első lépés a sikerhez

A kulcs a felkészüléshez a megfelelő időbeosztás. Ha sikerül jól megtervezni a tanulási idődet, az segíthet elkerülni a pánikhelyzeteket. Készíts egy részletes időpont- és tématervet, amely tartalmazza a napra lebontott tanulási feladatokat. A legjobb, ha minden tantárgyat és témát egyenlő mértékben osztasz be, hogy semmi ne maradjon ki. Ne feledd, hogy a pihenés is fontos! A túl sok tanulás könnyen

kimerültséghez vezethet, ami csökkenti a koncentrációt és a hatékonyságot. Tervezz be naponta rövid szüneteket, hogy felfrissülj!

2. Rendszeres ismétlés és aktív tanulás

Az aktív tanulás, amelyben nemcsak passzívan olvasol, hanem kérdéseket teszel fel magadnak, jegyzetelsz, vagy elmagyarázod a tanultakat másoknak, hatékonyabb lehet, mint a passzív olvasás. A rendszeres ismétlés különösen fontos a vizsgák előtt, hiszen az agyunk a gyakorlás révén képes jobban rögzíteni az információkat. Ha hosszabb időt szánsz a tanulásra, érdemes kis időközönként ismételni a már megtanult anyagot, hogy az ne felejtődjön el.

3. Stresszkezelés: Hogyan maradjunk nyugodtnak?

A vizsgaidőszak elkerülhetetlenül együtt jár a stresszel, de ha megtanuljuk kezelni, sokkal könnyebben átvészeltethetjük. Az egyik leghatékonyabb stresszoldó módszer a testmozgás. Még ha csak egy rövid séta is, a friss levegő és a mozgás segítenek enyhíteni a feszültséget. Ezen kívül a meditáció, légzőgyakorlatok, vagy egy jó könyv is segíthet ellazulni és levezetni a felhalmozódott feszültséget.

A megfelelő alvás szintén kulcsfontosságú a jó tanulási teljesítményhez. Bár sokan hajlamosak éjszakába nyúlóan tanulni, fontos, hogy elegendő pihenést biztosítsunk a testünknek, hogy a memóriánk és koncentrációnk optimálisan működhessen.

4. Tanulási környezet: Milyen legyen a tökéletes tanulószoba?

A megfelelő tanulási környezet megteremtése segíthet abban, hogy hatékonyabban dolgozzunk. Egy nyugodt, rendes íróasztal, elegendő fény és minden elérhető eszköz (jegyzetek, könyvek, számítógép) fontosak ahhoz, hogy a tanulás ne váljon zűrzavarrá. Kerüld a zavaró tényezőket, mint a telefonod vagy a közösségi média. Ha tudod, hogy hajlamos vagy elterelődni, próbálj meg olyan alkalmazásokat használni, amelyek blokkolják a zavaró oldalakat a tanulás idejére.

5. Célkitűzés és motiváció: Hogyan lelkesítsük magunkat?

A vizsgaidőszak során könnyen el lehet veszíteni a motivációt, de egy jól kitűzött cél segíthet rajta. Gondolj arra, hogy miért dolgozol keményen: legyen szó a kívánt iskolai eredményekről, az egyetemi felvételiről vagy az álmaid munkájáról. A célok meghatározása adhat irányt a tanulásnak, és segíthet átvészelni a nehéz pillanatokat. Ne feledd, hogy minden apró siker, amit elérsz, közelebb visz a nagy célodhoz!

6. Segítségkérés: Ne félj segítséget kérni!

A vizsgaidőszak nem egyedülálló kihívás. Ha úgy érzed, hogy valami nem megy, bátran kérj segítséget tanárodtól, osztálytársaidtól vagy akár szüleidtől. Ha egy-egy témában elakadsz, hasznos lehet, ha együtt tanulsz valakivel, hiszen mások nézőpontja gyakran segíthet új megértést nyerni egy-egy nehezebb témában. Ezen kívül az online források, videók, és gyakorlófeladatok is segíthetnek a felkészülésben.

Lukács Anna (9.n)

TERMÉSZETTUDOMÁNY

Bemutatkozik a Tudományos rovat!

Ebben a rovatban megismerkedhetsz a tudomány csodáival és lelkes rajongóival. Itt találkozhatasz csillagászat, biológiával, fizikával, kémiával és esetleg olyan személyekkel vagy történetekkel, amelyek nélkül a mai tudomány nem tartana ott, ahol most. Igyekszünk, hogy minél élvezetesebbek,

és érdekesebbek legyenek cikkeink, illetve reméljük, hogy örömmel lapozol vissza a Tudományos rovathoz a jövőben!

Mi újság a csillagok között? – Március

Március igen izgalmas lesz, nem csak a szóbeli felvételik, hanem a csillagászat szempontjából is. Ha te is lelkesen tekintesz az égre este, ebben a hónapban a Vénusz magasan fölöttünk fog világítani, bár a hónap közepére leesik a horizont közelébe, ami azt jelenti, hogy az égen majd lejjebb látható. Ezenkívül a Jupiter és a Mars is köszönt minket az esti égen. Márciusban a Mars pár órával éjfél után eltűnik, és először az évben „bolygótlantul” hagyja a reggeli eget.

Mint tudjuk, a holdnak van egy „sötét oldala”. Március 29-én újhold várható, de mi is az az újhold? Míg a Hold otthonunk körül kering, közben forog is. A Nap folyamatosan világít a Holdra, ez azt jelenti, hogy a Hold mindig meg van világítva valahol. Újhold akkor következik be, amikor a Hold a Nap és a Föld közé kerül, és a Földről nem látjuk a Hold megvilágított arcát. A Hold teljesen sötét lesz.

Ha elég figyelmes és pontos vagy, elkaphatod szemeiddel a Merkúrt is. A bolygó csak minden harmadik vagy negyedik hónapban látható, csupán egy pár hétig, szóval igazán ritka látvány. A Merkúrnak csak 88 napba telik megkerülnie a Napunkat, tehát igen gyorsan közlekedik az úrben. Ha szerencséd van megpillanthatod naplemente után, vagy napfelkelte előtt, a Vénusz közelében, a horizont fölött. Ha elszánt vagy, hogy elkapod, ajánlott kimenni egy szép fa nélküli tisztásra vagy rétre, ahol akadályok nélkül gyönyörködhetsz a csillagokban!

Hogyan találd meg a bolygókat az égen? A SkyView Free (ingyenes) alkalmazás, amit én is már évek óta használok, segít a tájékozódásban: a közeli égitesteket beazonosíthatod, köztük a Naprendszer bolygóit, a Napot, illetve a nevezetes csillagképeket és a Nemzetközi Űrállomást (International Space Station, ISS) is!

Jó csillagvadászatot!

Kérszigeti Zsuzsanna (7.b)

A régi, az új és az AI

Az emberek kíváncsiak, mikor ismeretlennel találják szembe magukat, időnként félnek tőle, meg akarják érteni vagy le akarják győzni. A parányi baktériumokkal is hasonló a helyzet. Három kutatónak ítelték a 2024-es kémiai Nobel-díjat a fehérjék szerkezetének előrejelzéséért és számítógépes fehérjetervezéséért. **David Baker**nek sikerült teljesen új típusú fehérjéket felépíteni. **Demis Hassabis** és **John Jumper** pedig olyan mesterségesintelligencia-modellt fejlesztettek ki, amivel meg lehet jósolni a fehérjék összetett térszerkezetét. Az **AlphaFold2** nevű, mesterséges intelligenciával működő modell meg tudja jósolni a kutatók által addig azonosított összes, kb. 4 200 millió fehérje szerkezetét.

De miért fontos ez?

Lássuk csak, mire jók a fehérjék:

- ❖ sejthártya alkotók, ezeken át közlekednek a fontosabb ionjaink
- ❖ útvonalakat alkotnak a sejten belül, ez a sejtváza
- ❖ a sejtmagban segítenek a kromoszómák feltekeredésében
- ❖ szöveteket kötnek össze
- ❖ izomszövetben főszerepet játszanak
- ❖ rugalmassá és erőssé teszik egyes szöveteinket

- ❖ immunrendszerünkben, vérárvadásunkban, idegrendszerünk felépítésében szintén főszereplők
- ❖ a sejtekben, szövetekben zajló minden egyes kémiai reakciónak külön segítője, enzime van, amik szintén fehérje alapúak
- ❖ hormonjaink is lehetnek fehérjék, közel 6000 fehérjehormonnak ismerik már az összetételét

A fehérjék kérdése már régóta foglalkoztatja a biokémikusokat. 1946-ban az USA-ban megosztva „az enzimek és vírusfehérjék tiszta formában történő előállításáért” John Northrop és Wendell M. Stanley kaptak Nobel-díjat. Az első fehérje, amit képesek voltak szintetizálni, vagyis mesterségesen előállítani, az *inzulin* volt, amiért Frederick Sanger 1958-ban Nobel-díjat kapott. Már a 60as évek óta próbálják megfejteni a fehérjék bonyolultabb felépítését, több Nobel-díjat kiosztottak már ebben a témában is. 1962-ben 2 angol tudós „a globuláris fehérjék kutatásában elért eredményeikért”, 1977 *neuropeptid kutatásért* 3 tudós szintén megosztva kapott Nobel-díjat. Azóta persze a technológia is sokat változott, ezt mutatja a legújabb díjazottak munkája is. Ha tetszett az ízelítő a fehérjékből, akkor egy kicsit közelebből is bemutatom őket.

David Baker, Demis Hassabis és John Jumper
Fotó: Niklas Elmehed © Nobel Prize Outreach

Írta és szerkesztette: Szücs V. Ágnes

KULTÚRA

Költészet és kaland az V. Arany János Versmondó Versenyen

Négy versmondónk képviselte iskolánkat a Gyálon megrendezett V. Arany János Versmondó Versenyen február 27-én, amelyet a névadó költő 208. születési évfordulója alkalmából tartottak. A helyszín a gyáli Arany János Községi Ház volt, ami remekül megközelíthető volt a versenyre utazók számára.

A versenyre Karajz Milán (5.a), Rigó Ábris (5.a), Pálinkás Cecília (7.b) és Hadrik-Hajós Flóra (8.a) utazott el, ők már január óta szorgalmasan készültek, hogy a lehető legjobb formájukat hozzák. Kísérő tanáraink: Poór-Bagyinszki Dia tanárnő és Szabó László József tanár úr voltak. Az eseményt profin megszervezték, a résztvevőket és a tanárokat is szívélyesen fogadták. A szünetekben lehetőségünk volt felfedezni a helyi Városi Könyvtárat, ahol a szervezők különleges plakátokkal készültek Arany János életéről. A könyvtár polcai roskadoztak az izgalmas ifjúsági könyvektől, és egy kvízt is kitölthettünk a híres költőről – a legügyesebbek (vagy a legjobb tippelők) pedig gumicukrot nyertek. Az ebéd előtti szünetben még Arany János mellszobrát is megkoszorúztuk, így tisztelegve emléke előtt.

A zsűri tagjai között igazi irodalmi alakok ültek. Az általános iskolás kategóriában Varró Dániel költő és Lutter Imre előadóművész bírált, míg a középiskolásoknál Dóka Péter író is csatlakozott hozzájuk. Mivel mi az általános iskolai mezőnyben indultunk, személyesen is találkozhattunk Varró Dániellel, ami (legalábbis számomra) hatalmas élmény volt!

A zsűri munkájában minden iskolától egy tanár is részt vett, így a mi csapatunkat Poór-Bagyinszki Dia tanárnő képviselte. Nem volt könnyű dolga, hiszen elképesztően színvonalas szavakat hallhattunk egész nap. Mind a négy versenyző ajándécsomagot és egy ötezer forintos Libri ajándékutalványt kapott – nem beszélve a rengeteg élményről és inspirációról, amit hazahoztunk.

Bár a dobogóra nem állhattak fel, mindenki büszkén és boldogan tért haza. Egy biztos: ez a nap örökre emlékezetes marad számunkra!

Korponai Hanna (8.a)

Busójárás

Megérkezett a tavasz. Már lehet érezni, hogy minden nap egy kicsivel több ideig élvezhetjük a napsütéses órákat, a melegebb időjárást és a tavaszi illatokat. A növények elkezdtek kivirágozni, színekbe borítva az utcákat, mezőket, erdőket. Már reggelente hallani lehet a madarak csicseregését. Ezekről a dolgokról a többség sokkal derültebb lesz, mivel egy esős, hideg februárt hagyhatunk magunk után.

Idén is megrendezésre került a híres tavaszváró hungarikum Mohácson. Március elsején, elkezdődött a busójárás, ezzel együtt a hideg és a gonosz szellemek elűzése is. A régi népszokás központjában kezdődik a felvonulás, a Kóló téren, itt találkoznak a Dunán átkelő busókkal. Az ágyú eldörrenése után közösen mennek a város főterére, és szürkületkor meggyújtják a máglyarakást, ezzel búcsúznak téltől.

Azok, akik busónak öltöznek fel, fel kell venniük a kifordított bundát, a szalmával kitömött nadrágot, bütykös harisnyát, bocskort és híres, hagyományosan állat vérral festett birkabőrscuklyát. A bundát öv vagy marhakötél fogta össze. Kezükben buzogányt vagy kereplőt tartanak. Sokak számára félelmetes az álarc, de ez egy legenda szerint nagy előny volt a mohácsiaknak, akkoriban sokácnak.

A népszokás eredetét a törökűzés legendájával is magyarázzák. Az őslakosok megelégtették az önkényt, ezért ijesztő álarcokba öltözve, maguk készítette zajkeltő eszközökkel, az éj leple alatt csónakkal átkelve a Dunán, kizavarták a törököket Mohácrról. Természetesen ez csak egy legenda. Bizonyára a balkáni eredetű sokácok hozták magukkal a népszokást korábbi hazájukból, mely aztán Mohácson formálódott tovább és nyerte el mai alakját. Az első feljegyzések a népszokásról a 18. század végén mutatkoznak meg.

Szűcs Réka (9.n)

Emlékekben

Gyengéd szellő fújta szerte virágok illatát, mely kellemesen töltötte be kedvenc parkom légkörét. A nap fényesen világított át a parkban lévő fák újonnan nyílt levelein. A tavasz örömteli pillanatai szinte mindenki szívét betöltötték. Mindenhol vidám gyerekek szaladgáltak, ujjongtak és sehol sem akadt egy szomorkodó gyerkőc sem. A parkban sétálgatva figyeltem őket; néztem ahogyan boldogan játszadoznak egymással.

Emlékszem, amikor még én is így szaladgáltam a többiek közt. Kicsiként, szerte a világban új és mindig energiával teli barátokat szereztem. Velük fedeztem fel a világ apró örömeit és felejthetetlen emlékek részese lettem. Imádtunk színes krétákkal gyermeki mesterműveket rajzolgatni. Megállás nélkül ugróiskoláztunk és színcápáztunk. Délutánonként rendszeresen bújócskáztunk és fogócskáztunk a környékbeliekkel. Legyenek akár szülők, akár gyerekek, mindenki szívesen beszállt, és nem számított, hogy ki jó benne és ki nem, mert minél többen játszottuk, annál emlékezetesebb volt. Amikor pedig esős napok voltak, összegyűltünk egy viszonylag nagyobb, száraz helyen, ott folytattuk örök mókázásunkat. Néha még a templomkert fedett részére is beengedtek minket, csak azért, hogy együtt lehessünk.

Ahogy a gyerekek nevetése és ujjongása körülölelt, egy kellemes nosztalgia érzése fogott el. Most én is beszálltam egy kicsit. Miért ne? Habár felnőttem, még is különleges érzés volt. Mert bár testben megnövünk, a szívünkben örökké ott él egy gyermeki lélek.

A nap kezdett lemenni, és a színes fények a fák lombjai között játszottak, úgy éreztem, hogy a tavasz még csak most kezd igazán életre kelni. A gyerekek még mindig nevetgéltek, és én is elmosolyodtam. A szellő finoman végigsimított az arcomon, és úgy éreztem, mintha a világ ismét egy hatalmas, vidám játszótér lenne, ahol semmi sem olyan komoly, és minden pillanat egy újabb esély a boldogságra.

Török Abigél (9.n)

Elias' transformation

Once upon a time, in the misty heart of a sprawling forest, there lived a lumberjack named Elias. He was known far and wide for his unmatched skill with an axe. To him, the woods were a means to an end, a livelihood that put food on the table and kept a roof over his head. Day after day, he would swing his axe, the sound of wood splintering echoing through the trees.

One crisp morning, as dawn's light filtered through the emerald canopy, Elias sharpened his axe by a babbling brook. A gentle breeze carried the scent of pine and earth, and for the first time in years, he paused to truly look at his surroundings. The towering trees stood like sentinels, their leaves whispering secrets to the wind. A robin flitted above him, its song filling the air with life and joy. It was in that moment that Elias felt a pang in his chest, as if the forest itself were pleading with him to listen.

He couldn't shake the feeling. Over the days that followed, he began to notice the subtle beauty of the woods, the intricate dance of sunlight on moss-covered stones, the steady rhythm of a woodpecker tapping its beak against bark, the way the trees swayed in harmony with the wind. The forest was alive, and each swing of his axe now felt like a wound to an old friend.

One evening, as the sun dipped below the horizon, Elias sat beneath an ancient oak. "I've taken so much from you," he whispered to the trees, his voice heavy with guilt. "But I never stopped to see your worth."

The next morning, Elias made his decision. He hung his axe on the wall of his cabin, where it would gather dust as a relic of his past. Instead, he devoted himself to becoming a steward of the woods. He

planted saplings where old giants had fallen, tended to injured wildlife, and guided lost travelers safely through the forest.

Word spread of Elias's transformation, and soon he was no longer known as a lumberjack, but as the guardian of the forest. The trees seemed to grow taller under his care, their leaves greener and more vibrant than ever. And though his hands no longer gripped an axe, Elias found himself richer than he had ever been—his heart full of love for the woods and the life they held.

And so, Elias lived in harmony with the forest, his story a reminder that sometimes, to truly find ourselves, we must listen to the world around us.

Békei Emese